

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1655

§. 222. A sexta autem hora tenebra facta sunt super universam terram. v.
45.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

ipsi latrones in ipsis tormentis, in ipso quasi mortis articulo ita crederent & improperebant Iesu omnia sua dicta, facta miracula, tamquam falsa & deceptoris, ô quis non hic cõdoleret pro Iesu & in maximis suis tormētis hæc debere audire etiam ab associatis sibi in tormento, à quibus solatium solet esse misero!

O Bone Iesu, tu pro solatio habes à malis sociis tuis latronibus opprobria, illusiones, vexationes, maledicta, & taces! Video certe abyssum, imo finem, quem brevis dabit his malis Pater, ut hæreditate capias terram, & consolationem cœlestem & sempiternam. Sed & ô quantum nocent prava dicta & facta! quantum obest & subditis peccatum suorum superiorum & Dominorū! Ecce Principes initio ceperunt invidere odisse eius verba, & facta calumniari, ipsum persequi: Ecce quomodo sequatur tota plebs & ipsi latrones in ipso mortis articulo!

Te suppliciter igitur & corde devoto oro Domine pro Magistratu omnium tam Ecclesiastico quam sæculari, qui rempublicam aliquam administrant, ut gladium tam spiritualem quam sæcularem tibi per te commissum in fide vera, & timore Dei recte gerant, eoque pro tua voluntate & iussu utantur; obumbrer ipsos virtus & sapientia altissimi, illuminet & confirmet eos in amore Dei ipsa divina gratia, concede ut omnes subditos in veritate fidei dilectione & iustitia regant, neminem scandalizantes verbo vel exemplo.

§. 222. *A sexta autem hora tenebra facta sunt super universam terram. v. 45.*

Audivimus Homines ratione præditos, & libertate arbitrij potentes, videamus indignationem creaturarum insensibilium. sol & luna visis & auditis tot blasphemias in creatorem suum, non poterant se continere amplius, quin ipsi quodammodo vindicarent plangendo iniuriam factam creatori suo & toti mundo parefacerent gravitatem peccantium & blasphemantium. Iesum Creatorem & redemptorem generis humani, & Dei patientis longanimitatem, ideo subtrahunt lumen suum orbi terrarum præter naturæ ordinem, ut si illi eum agnoscere nolint, se loco hominum eum & agnoscere & profiteri, vere enim dignum & iustum est, ô sol iustitiæ, cum rationalis creatura in laude & agnitione tua deficiat, irrationalis te prædicet; & cum illa peccata sua lugere dedignatur, hæc luctum publicum assumat.

O Iesu, lux æterna, te rogo etiam atque etiam, ne sinas intellectum meum ita obnubilari, ut tui obliviscar, aut mearum miserationum & pecca-

peccatorum immemor, etiam tua in me beneficia non agnoscam & gratiam, sed & iugiter pro ijs gratias tibi referā, ne vincar & accuset à creaturis insensibilibus in die iudicij.

§. 223. *Vsque ad horam nonam. v. 45.*

Eclipsis illa portentosa & tenebræ extenderunt se per totum mundum à sexta apud Hierosolymam horā, vsque ad horam nonam ibidem. hoc est more Latinorum loquendo à meridie usque ad horam tertiam pomeridianam omnino tres horas, vt sicut toti mundo notificaretur non esse Eclipsin naturalem quæ tam diu duraret & quidem in plenilunij tempore accideret, quo Luna non solet solem obscurare, sed ab inuicem longissime distare iuxta naturalem cæli cursum ideo, vt cognosceret mundus tantas tenebras non esse naturales, sed diuinitus factas vel in comminationem vel in maximi prodigij significationem ad tres horas durarunt. vnde S. Dionysius Areopagita Astrologus maximus in Ægypto existens visis his tenebris exclamasse fertur: *aut Deus natura patitur aut mundus subuertetur*, cognoscens scilicet hanc Eclipsin esse præter naturæ cursum Solis & Lunæ.

Domine Deus vera lux, æterna salus, video quod hic extēderis brachia cum Moysē, & ecce tenebræ densissimæ, & tamen manet obduratum cor hominum cum Pharaone, te amat magis tenebras quam lucem, mundanas voluptatis, quam cæli delicias. Emolli obsecro cor meum & illumina vt cognoscat peccata sua & desinat, vt respuat mundi tenebras & te lucem exquirat, ne moriar in tenebris, sed viuam in lumine tuo.

§. 224. *Et circa horam nonam exclamauit Iesus voce magna. v. 46.*

Circa horam nonam, qua Christus, agnus noster paschalis, reddere Deo animam & emori volebat pro redimendis nobis, exclamauit voce magna vt omnes in tenebris audirent & intelligerent vltima quasi testamenti sui verba, quomodo nimirum homo Sanctus ad Spiritum suum Deo reddendum sese debeat disponere, nimirum toto corde & anima refugium sumere ad Deum suum qui se creauit, constanti fide, firma spe, ardenti caritate & pænitentia, hoc est enim loqui cum Deo clamore valido, & voce magna, seruide, attente, serio cum eo agere, quemadmodum Christus hic, & idcirco docuit nos orationem sic inchoare: *Pater noster qui es in cælis*, quo videlicet admoueamur fortiter & serio orare, quia ad patrem quidem loquimur sed tamen existentem in cælis, hoc est ad patrem non naturalem, qualis erat Christi Pater: sed talem, qui ex mera gratia nos adoptauerit, & qui simul etiam esset Deus & iudex noster: quod Ecclesia quoque ad imitationem eius facit dum toties attollit clamorem in suis orationibus dicens:

Domine